

33e jaargang

Kerstmis 2010

Pandipieri Vriendenbrief

Kisumu Urban Apostolate Programmes, KUAP

Kerstmis 2010, Hans Burgman schrijft ons:

Beste Vrienden,

Toen ik op 27 november op Schiphol in het vliegtuig ging zitten sloeg de eerste sneeuw tegen de ruiten. Toen ik 's avonds in Nairobi uitstapte sloeg me de warmte in het gezicht. Zondag in het Mill Hill Huis had ik de tijd om de Keniaanse kranten aandachtig te lezen en aldus mentaal te acclimatiseren.

De krantenartikelen logen er niet om: er komt geen eind aan de schandalen. De crisissen van de maand juli waren er nog steeds, soms in verhevigde mate. Plus dat er nog een stelletje nieuwe bijgekomen waren. Een grote bank was gesloten omdat ze miljarden shillingen kwijt waren; moet hij nu weer geopend worden of niet? Een regeringscommissie is klaar met zijn werk, heeft miljoenen gependeed, maar weinig gedaan. De recherche beweert een complot te hebben ontdekt: het hoofd van de politie en een parlamentslid plus nog een zeer belangrijke zakenman hebben het land voor miljarden benadeeld door illegaal suiker te importeren. De Verenigde Staten noemen Kenia een moeras van corruptie.

Het zou wel een mirakel zijn als Pandipieri ongehavend door deze woelige baren zou kunnen varen. Tijdens mijn verlof had ik al gehoord dat ons project in Kisumu met grote financiële moeilijkheden te worstelen had. Wij hadden altijd geprobeerd om "community-based" te zijn, en hebben dat met groot succes gedaan. Tien jaar geleden hebben we het hele bestuur en het hele beleid geafrikaniseerd. Dat was een grote gok; de Keniaanse cultuur is van huis uit analfabetisch; probeer van daaruit maar eens zorgvuldig te boekhouden; zorgvuldig boekhouden wordt in Afrika bovendien gezien als een teken van gierigheid. Ook zijn Kenianen gevaarlijk optimistisch. Aanvankelijk had ik nu het vermoeden dat de problemen te wijten waren aan rommelig en optimistisch boekhouden. Ik was vastbesloten om allereerst mijn oor te luisteren te leggen bij de leidende en betrokken figuren van Pandipieri.

Het eerste wat mij trof was dat er, ondanks de moeilijkheden, een optimistische stemming heerste in Pandipieri, en dat zowel de Raad van Toezicht als de stafleden zich inspanden om alles weer recht te trekken. Maar het was wel duidelijk dat ze aan het schuilen waren voor een zeer zware stortbui.

Het rommelige boekhouden had inderdaad een aantal donoren zo geërgerd, dat ze zich hadden teruggetrokken.

Maar er was nog meer. Het is namelijk gebleken, dat een aantal leiders zich op bedrieglijke manier toegang hebben verschaft tot diverse bankrekeningen en die geleegd hebben. Toen dit bekend werd hebben 500 van de 2000 rekeninghouders in drie weken tijd al hun geld uit de Pandipieri-bank gehaald, zodat deze begon te wankelen. Dat kon met noodgrepen opgevangen worden. Nu moeten alle hens aan dek om er voor te zorgen dat we overeind blijven.

De volgende maatregelen zijn genomen :

- De Raad van Toezicht heeft de Directie op non-actief gesteld.
- Verder heeft de Raad, met goedkeuring van de Aartsbisschop van Kisumu, twee accountants aan het werk gezet om uit te vinden wat er allemaal precies gebeurd is, en om de zwakke plekken te identificeren, zodat die gereorganiseerd kunnen worden. Zij zijn dag in dag uit bezig.
- Ten derde, de recherche is ingeschakeld om de schuldigen aan te pakken; of het gestolen geld teruggehaald kan worden is een grote vraag.
- Ten vierde, iedereen is vastberaden om de programma's draaiende te houden, door voorlopig zonder loon te werken!
- Ten vijfde hebben we contact opgenomen met onze donoren om ons asjeblijft weer een helpende hand te geven. En verder hopen we.

Waar hopen wij nu op?

- Op de eerste plaats dat we op korte termijn beschikking krijgen over geld dat nodig is om lonen uit te betalen en om de bank te stutten. Bij een vorige inbraak hebben we in Europa een donor gevonden die dergelijke schade vergoedde. Daar ben ik nu hard naar aan het zoeken. Kennen jullie zulke mensen?
- De Raad van Toezicht is vast van plan om de nodige reorganisaties door te voeren, met de volle betrokkenheid van de plaatselijke gemeenschap. Ze gaan het personeel in loondienst snoeien en willen weer meer werken met vrijwilligers uit de gemeenschap, zoals we vroeger deden.
- Ook hopen wij dat onze verre vrienden ons in deze moeilijke dagen niet in de steek laten, maar ons des te intensiever helpen. Ook kleine bijdragen blijven belangrijk. Men spreekt dan wel vaak over druppels op een gloeiende plaat. Ik verzet mij daar altijd tegen en spreek liever over zaadjes: die hebben hetzelfde formaat als druppels, maar ze zitten vol geheime levens-energie. Zo hebben jullie zaadjes in het verleden ook prachtige vruchten voortgebracht waarvan iedereen zegt: hoe is dat in godsnaam mogelijk. En aan de vruchten kent men de boom. Help ons om in dit noodweer de boom overeind te houden !!!

Er is nog een gedachte die ik graag met jullie wil delen in deze gezegende Kersttijd; een gedachte die aan de wortel ligt van onze Pandipieri-filosofie. Alle werkelijke dingen zijn dingen die "gebeuren". Ieder mens "gebeurt"; we zeggen wel dat hij of zij "is", maar eigenlijk "gebeurt" die persoon aldoor.

Men wordt geboren, groeit op, doet allerlei dingen, trouwt, krijgt kinderen, sterft: allemaal gebeurtenissen. Wanneer we oppervlakkig aan "bestaan" denken, denken we vaak aan een steen; maar dat is een armetierige vorm van bestaan. Het is beter om ons eigen bestaan als norm te nemen: dat is een aanhoudend "gebeuren". Pas dit eens toe op ons werk hier. Wij hebben vanaf het begin gezegd dat wij in ons Pandipieri-project op de eerste plaats aan mensen goede dingen willen laten gebeuren. Verder, dat wij ook structuren wilden vestigen, waardoor goede dingen kunnen blijven gebeuren aan mensen. De kern van de zaak blijft de vraag: "Wat voor goede dingen hebben wij laten gebeuren aan de mensen?". Daarom, als wij een balans willen opmaken van ons werk in Pandipieri, zouden we deze vraag op de eerste plaats moeten beantwoorden. Wie je ook spreekt, iedereen is er van overtuigd dat ons Pandipieri-programma onnoemelijk veel mensen goed heeft gedaan, en dat daarmee geweldig mooie impulsen zijn gegeven aan de menselijke samenleving hier. De gebouwen die wij hebben neergezet komen op een latere plaats. En aan dat alles hebben jullie meegewerkt, al die jaren door. Daar willen we jullie voor bedanken. Ook al kunnen we geen lijst van resultaten overhandigen. Dat kun je makkelijker met dingen, niet zo makkelijk met mensen. Ik hoop dat deze gedachte voor jullie een felicitatie en een bron van voldoening moge zijn. Voor onszelf is het een troostende gedacht in barre tijden zoals deze.

Wat mijzelf betreft, ik ben teruggekomen met een groot fysiotherapie-programma. Het lopen is wat minder gracieus en ik bibber een beetje meer. Wat wil je als je in 1928 geboren bent. Maar Kenia heeft ook zijn voordelen. Ik moest een afspraak maken met de neuroloog in Nairobi. De secretaresse vroeg: "Wanneer wilt u komen?" Ik zei: "Donderdag om 10 uur". Zij zei: "OK". In Nederland zou me dat twee maand wachtlijst hebben gekost.

Dit land blijft je overigens verbazen. Onlangs zei de Vice-president in een toespraak, dat er geen enkele behoefte was aan homo-huwelijken, want de laatste volkstelling had aangetoond, dat er meer vrouwen dan mannen waren in Kenia.

Namens alle mensen van Pandipieri wens ik jullie een Gelukkige Kerst toe met een uitzicht op een veelbelovend Nieuwjaar. We weten dat er in jullie land met problemen geworsteld wordt; wij hebben ook problemen. Dat is een goede reden om elkaar bij de hand te blijven houden.

Hans.

Oproep van het bestuur

Al een tijdlang waren wij, als bestuur van onze stichting Vrienden van Pandipieri, ontevreden over de weinig transparante financiële berichtgeving vanuit Kisumu. Vervolgens kregen onze bestuursleden Frank Boomers en Eugène Burgman, tijdens hun bezoek aan Pandipieri in augustus jl., een aantal signalen over mogelijke fraude.

Zij hebben toen een tiental aanbevelingen gedaan om meer duidelijkheid daarover te verkrijgen. Gelukkig heeft de Raad van Toezicht van Pandipieri zelf initiatief genomen, zoals u gedetailleerd kunt lezen in het artikel van Hans.

In eerste instantie overvalt ons een gevoel van kwaadheid; ons vertrouwen is beschaamd door enkele onverantwoordelijke leiders, die de verleiding niet konden weerstaan.

Anderzijds worden we vervuld met trots, omdat er zoveel leiders en medewerkers blijken te zijn, die zich "hun" Pandipieri niet willen laten afpakken door die onverlaten.

Zoals Hans schrijft zijn die leiders en medewerkers bereid, om enige tijd zonder salaris door te werken!

Wilt u alstublieft, liefst nog dit jaar, wat extra geld overmaken om het project weer terug te kunnen geven aan de mensen van Pandipieri? Wij hebben daartoe **een noodhulpfonds** geopend, met code **KUAP 99**. De rekeningnummers blijven zoals gebruikelijk:

- 10.66.957 ING-bank, of
- 40.02.36.311 ABN-AMRO,

t.n.v. Missieprocuur Mill Hill, Oosterbeek.

Svp vermelden: H. Burgman, KUAP 99

Dat er in deze situatie met verdubbelde aandacht op zal worden toegezien, dat het geld op de juiste plaats terecht komt, hoeven we u niet uit te leggen.

Wij weten, dat de mensen van Pandipieri op u kunnen blijven rekenen!!!

Namens alle medewerkers in Kenia alvast onze hartelijke dank,

Het bestuur van de stichting,

Jaap Meester, voorzitter.

Nu uitgegeven: Hans z'n boek "Words of Passage".

Tijdens zijn sabbatjaar van 1996 maakte Hans een negen maanden durende pelgrimstocht. Beginnend in Roosendaal liep hij naar Santiago de Compostela; hij kwam terug via Frankrijk, Italië, Zwitserland, Oostenrijk en Duitsland (Fulda/Kerzell !) naar zijn geboortestad Hengelo. Onderweg mediteerde hij over het evangelie van Markus (dat hij van buiten had geleerd, zodat hij het elke morgen kon opzeggen), dacht na over de Duitse dichter Rilke (van wie hij enkele gedichten vertaalde), ging uitgebreid door de hele geschiedenis van de wijsbegeerte (zijn eigen vakgebied), en worstelde met eigentijdse problemen. Hij vatte dit alles samen in een boek, geheten: "Losgelopen Woorden". Dat heeft hij nu in het Engels vertaald, en het de titel gegeven: "Words of Passage". Dit prachtige boek (ISBN 978 1 907040 46 7) kan besteld worden bij de Engelse uitgever: www.melrosebooks.com . Koop het maar gauw; het is echt leuk om te lezen.

Colofon

Eindredactie: Eugène Burgman

Redactie en overige medewerkers: Jaap Meester, Hans Burgman, Ellie Eijkholt, Alida Mulder, Marijke Schoenmakers, Johan Smorenburg.

Engelse vertaling: Hans Burgman, **Duitse vertaling:** Barbara Reith

Redactie-adres:

van Egmondlaan 7, 5583 VA Waalre,

tel.: 040-2213102; e-mail: eburgman@kpnplanet.nl

Secretariaat (opgave adreswijzigingen en nieuwe Vrienden):

Lijsterbeslaan 11, 1702 LW Heerhugowaard

tel.: 072-5741025; e-mail: alida.mulder@quicknet.nl

Onze website: www.pandipierivrienden.nl, **Kisumu-website:** www.pandipieri.org

Adres Hans Burgman:

Mill Hill House, P.O. Box 2011, 40100 Kisumu, Kenia.

tel.: 00254.723.344.553(Kenia); e-mail: hburgman@millhillear.com

Bijdragen:

ING-bank, rekeningnummer 1066957, of ABN-AMRO, rekeningnummer 40.02.36311

t.n.v. Missieprocuur Mill Hill, Oosterbeek.

s.v.p. vermelden: H.Burgman, plus de projectcode (bv. H. Burgman, KUAP 01).

Je kunt kiezen uit de volgende projectcodes:

KUAP 01 (=Algemeen, projectkeuze door 't KUAP-bestuur),

KUAP 02 (=Kunstacademie),

KUAP 11 (=Huishoudschool),

KUAP 16 (=Pandigraphics),

KUAP 34 (=Straatkinderen),

KUAP 39 (=Informele School),

KUAP 99 (=Noodhulpfonds),

C 1108 (= Borduur Atelier),

C 1560 (=OMA-project),

W 148 (=Hans Burgman).

Als je een code niet weet, informeer dan bij Hans Burgman, of bij penningmeester Frank Boomers.